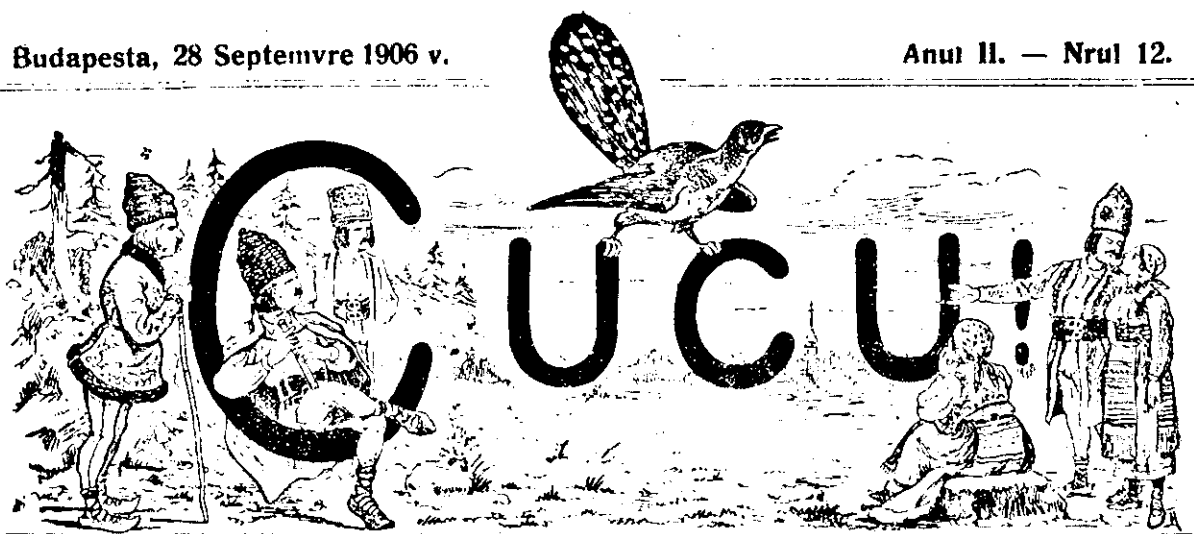

FOAIĂ UMORISTICĂ POPORALĂ

Prim-redactor:

Abonam.

Apare în Dumineca a 2-a și a 4-a din
fiecare lună.

NICU STEJĂREL.

pe 1 an ... 2 cor. | pe 1/2 an ... 1 cor.
Un număr 4 fil.

Red. și administr.: Bpesta, VII., István ut 11

CUCU LA TIMIȘOARA.

Frunză verde de secară
Sburat-a Cucu prin țară
La lucru de-organizare
Pentru Nația cea mare.
Locul destinat era
Baș colo'n Cimișoara,
Unde bravii Bănățeni
Se țin ca vestiți țărani.
Ne-au și așteptat cu dor
Să fim în mijlocul lor
Ca se lucrăm împreună
Sănătoși și'n voie bună.
Dela Pesta au venit
Crăciunel cel mult iubit
Și cu dânsul Birăuțiu
Și mai mulți meșteri drăguți.

*

Prezidentul Crăciunel
Ne-a vorbit cum știe El:
Domol dulce și cu minte,
Ca să dăm tot înainte.
După el fratele Vuia
A strigat puternic „Huia!”
„Toți aici se ascultați
De vreți multe să nvățați.”
Așa de tare a strigat
De Cucu s'a spăriat
Și c'o aripă-a lovit
P'un „țuțulist” peste flit!

*

Vine apoi Birăuțiu
Cu glasul lui cel drăguț
Dacă n'ar fi răgușit
De când atât-a vorbit
Pre la Becicheretul mic, ..
Și de atunci e și bolnav
Simțindu-se ca un sclav
Prin Pesta, printre ovrei
Unde-ai nostri-'s ei de ei.
Aici însă nu-i bolnav
Nici nu se mai simte sclav,
Ci e mândru sănătos
Între neamul său voios.
Ne povestește-o 'ntâmplare
C'a văzut p'un neamț călare
Cum să ducea dracului
Tot în ruptul capului
Călare pe două roate
Una'n față — alta'n spate.
Românul stă și să miră
Când îl vede cum să'nșiră
Și fuge ca o nălucă.
De nici dracu nu-l apucă.
— „Asta nu-i lucru a-bună” —
Zice badea Mătrăgună.
„Vor veni iar grele zile,
Că fug dracii pe roțile!..

*

Apoi ne spune de bănci
Și de buzunare săci.

— „Bănci avem — și încă multe,
Unde-s datori mii și sute
Și mereu ne'ndatorăm
Ca pe alți să'ngrășăm.
Acum ne'ntovărășim
Ca nouă să ne plătim,
Cum fac cei din Șvițera
Cari mulg vaca altora
Și ce-i bun mănâncă ei
Ce-i rău dau la nătărăi.
Așa se facem și noi:
Să mulgem și vaci și oi,
Să producem grâu, secară
Și tot ce să face'n țară,
Ca să aibă ce lua
Hoții cari vin cu doba;
Dar să rămâie și noauă,
Barem găini, pui și oauă,
Că Românul nu-i fălos
Măncă carne de cocoș;
Nici nu se ține gingaș
Măncă el și papricaș
Și pui fript, și oauă ferte
Și bea și vin — când îi sete!

*

Dar acum ne-organizăm
Ca tot nainte să dăm,
Cum racul-tată 'nvăța
Pre fiul său a umbla.

*

Dascălii să fie meșteri
Și pe dealuri și prin peșteri
Căci ei au mândra chemare
De-ași ridica neamul mare.

*

Popii cu sfîntenia
Să'ntărească nația,
Și s'o ducă la pășune
Pe căile cele bune.
Nu numai glas de arginți
Să le răsune prin minți!

*

Uroș Pătean cât un brad,
De-l vezi chiar și din Arad;
Să scoală și'n sus privește
Să vază nu se lovește?
Apoi mândru glăsuește
Netezând-o țărănește;

De nevoi să ne scăpăm;
De cămătarnici avari,
De lipitori mici și mari,
Cari vin zdrențoși, păduchioși,
Și ne'ntorc pelea pe dos.
Noroc în țiganii goi,
Altfel am fi coada — noi! —
Că să dăm și să luptăm

*

„Opinca e talpa țării“
Pe care calcă mișei.
Să'ntărim deci opinca,
Să-i aurim nojița,
Gurguiul să-l potcovim
Ca să putem să lovim
În capul ciocoilor
Și'n a lipitorilor! —
Jos cu hoții și tâlharii
Cari ne fură toți grîțarii,
Ca se trăiască domnește
Iar noi muncind sărăcește.
„Uroș Pătean se trăiască!“
Strigă obstea țărănească.

*

Apoi vin niște purcei
Cu scroafele după ei;
Și mai alți porci adăpați
De jidovi-și îmbătați.
Vin să facă gălăgie....
Dar Românul bine știe:
„Ce e val ca valul trece“ —
Cu porci dracu se petrece.
Nu le-a dat deci ascultare
Ci striga în gura mare:
„S'auzim ce e la rînd,
Aici porc n'are cuvânt!“

*

Dup'o mică ceartă — sfadă
Se scoală Domnul Osvadă
Și propune drag și pace
Precum se cade a face
Oamenii eu năvăleală
Și cu bună soeoteală:
El nu ne duce departe
Prin alte neamuri și state;
Ci să ne zglâmboim bine
La neamurile vecine
Cu cari trăim ca acasă;
De multe ori și la masă!

Sârbii, Ungurii și Toții (Slovacii)
 Ne-au dat înapoi cu toții.
 Pe Neamț nu-l mai poți ajunge
 Că tot cu roatele fuge.
 Dar nici noi nu ne lăsăm
 Ci tot înainte dăm,
 Ca nu cumva să ne-ajungă
 Și țiganii dintr'o fugă. —
 Ne cetește-apoi o lege
 După care ne-om direge
 Cum se lovim peste ghiere
 Ursul ce stă tot la miere,
 Se mai ajungem și noi
 A ne 'ndulci la nevoi.

*

A venit apoi alt drac,
 Unii ziceau că-i Novák;
 După el o gălăgie
 De jidovași plini de rie
 Amărâți și nevoiași
 Cum sunt prin ori ce oraș.
 Făceau larmă ca turbați
 Văzând că iubiții frați
 Nu se mai lasă 'nșelați! —
 Dar noi neam căutat de treabă
 Și i-am lăsat să se fearbă.

*

Noi lucru ne-am isprăvit
 Și cătră casă-am pornit.
 Dorind tuturor cu dor
 Spor acum și'nviitor.
 Să trăiască Nația
 Și organizația.

Cucu.

Ca să nu-l uite.

A: Și nu mă vei uita, câtă vreme voi fi în străini?

B: Nu, nu!

A: Știi ce? Ca să-ți aduci mai bine aminte de mine dă-mi zece floreni împrumut.

Nu vede.

Bărbatul: Nevasto, fă, nevăstuță singură ești acasă?

Nevasta: Cine-i?

Bărbatul: Eu sunt, Nicolae al tău. Am sosit. Te întreb: singură ești în casă?

Moșul și nepotul.

Moșul: Auzit-ai tu, măi nepoate, că Irimia Ursului și-a bătut nevasta?

Nepotul: Auzit.

Moșul: Și știi ce a făcut nevasta bătută?

Nepotul: Știu; a fugit la tatăl ei, pe care-l aflase tocmai la masă, mâncând. Ea a început să plângă și să-și afurisească bărbatul, ca femeile, adică. Tată-seu a pus-o la masă și a mângâiat-o cu mâncări și vorbe bune. După masă apoi a luat-o și el la bătae și i-a tras una mai strajnică de cât bărbatul. După aceea a deschis ușa și i-a zis:

— „Acum du-te acasă, și spune bărbatului tău, că pentru că a bătut el pe fată-mea, și eu am bătut pe nevastă-sa, meargă să mă dea în judecată.

Moșul: Vezi, ăla a fost un părinte înțelept.

Stări triste.

Directorul de temniță: (face arătare, la ministru, în care scrie:) Edificiul temniței trebuie reparat negreșit, căci altcum să dărâmă de tot... Mâne poimâne, om de omenie, nici nu mai poate rămânea în el....

Scânteii din înțelepciunea Dascălului Avesalon din Flămânzești.

Acum că a fost un an așa de roditor, să vedem la câți dascăli lipsiți le ridică cineva plata? Grâu avem. Cucuruz avem. Vin încă dă Dumnezeu, mai ales de va da o ploaie bună pe culles. Porci cine n'are își cumpără că doară băncile sunt pline de bani, și ți dă până'n peatra cea mai din jos a — fundamentului.

Ce-i în mână — ușor se duce, dacă nu-i minte să țână de ea.

S'ascultăm de Domni, până-i punem în domnie: că de acoloa înainte nu mai ascultă ei de noi. —

Fi cu toată lumea bun, c'atunci toți te trag pe sfoară.

Cine fură azi un ou, acela o mai poate duce până mâne.

Badea Cârțan umblă pe la ministrul Wekerle; crede că și oile ăluia dau lapte.

Cine merge la Roma cu trenul sau pe mare, nici când nu se va întâlni cu Badea Cârțan.

Dascălii la Pecica au vorbit: în biserică ca sfinții, la banchet ca îngerii lui Bachus, strigând toți într'un glas: „jos cu alcoolul!” — (Pe gât în jos!) —

La judecătorie.

Judecătorul: D-ta, nene loane, trebuie să fașionezi cum s'a întâmplat bătaia între Petru Stânga și femeia-sa. Ai fost de față când s'a început pâruiala?

Martorul: Da, da. Chiar dela început am fost de față. Eu am fost mărturie, și la notarășu, când s'or cununat.

Ce nu vede stăpânul:

Stăpânul bagă de seamă că servitoriul său e beat. — Cară-te de aci, — se răstește cătră servitor — crezi, că eu nu văd, că ești beat ca un ture?

— D-ta totdeauna simți că am beut — zise servitorul supărat — da nici odată nu simți și aceea că, sunt setos!...

În peșit.

I.

Mă pune naiba într'o zi
Să'ncerc un lucru — a peți.
Căci lumea toată mă'ntreba:
„De ce nu cauți după ea?”
„Ori vrei să te peșiască ea
„Pleacă, ce-aștepți!” Și mă
[râdea.

II.

Să plec mi-e vremea oare?
M'am întrebat la plecare,
Am două zeci și opt de ani,
Dar ce folos dacă n'am bani.
Am fost la una și-am văzut
Că-i frumoasă, mi-a plăcut.

III.

Ei încă'i plăcu că's frumos
Dar dragă Doamne ce folos,
Dacă n'ai bani. Căci când
[m'am dus
Cu vorba întâi, socru m-a spus
Că fata lui are avere
Și-apoi și dela min'se cere
Iar eu i-am zis: „Am traista și
[bita
Ce zici, destul îți va fi atâta?”

Săcuiul și Jidanul.

După ce s'a topit omățul dela munți de cu primăvară Pista bă a trecut în țară cu gândul ca să-și agonisească acolo ceva parale pentru iarnă. Săcuiilor cari trec în România cu gând de a agonisi parale, nu le merge tocmai rău și rar de tot se întâmplă să nu-și poată duce în îndeplinire, planul cu care a plecat de acasă. Că știți d'voastră România încă e locuită de români. Iar Românul, fie domn, fie opincar, dacă are o brazdă de pământ apoi acela nu rodește pe seama lui. Pildă e și țaranul român ardelean, care samănă mălaiul în ogorul lui pentru ca să plătească darea și birurile grele, până când mălaiul pe care 'l mănca de regulă răsare și crește pe alte locuri.

Lui Pista bă încă 'i s'a sfetit planul.

Când colo hăt firziu în toamnă a trecut de nou granița prin Predeal, atunci avea vre'o câteva sute de lei în pungă.

Sosit acasă și-a plătit datoriile și birurile iar pe ce i-a mai rămas și-a cumpărat bucate.

Iarna însă a fost în anul acela pe cât de grea pe atâta și de lungă și bucatele, ce și le cumpărase Pista bă pe banii Românilor, ca ori și ce lucru din care tot ei fără să mai și pui dela o vreme s'au isprăvit.

Acuma ce să facă. O zi, două, te mai saturei uitându-te și la pod, dar când e vorba de mai multe zile, te pomeni nufăr că mâțele încep a să pregăti înăuntrul tău, de revoluție.

Silit de foame și de gura rea a femeii sale, Trezsi neni Pista bă s'a sculat de după cuptor și s'a dus la Blumenfeld Izidor jidanul cârciumar din sat, cu gândul ca să ia dela el fie bucate, fie bani, împrumut până la toamnă.

Și jidanul l-a dat. Că-i meșter aproape neîntrecut întru a da bani pe camătă celor pe cari nenorocirea ori întâmplarea rea îi mână ca pe o apă pe moara lui.

'I-a dat bani. Dar e caracteristic, soiul ăsta de „bun gheșeft“, pentru jidan și de aceea voi să vi-'l povestesc și d'voastră.

Pista bă era un Săcui ca toți Săcuii,

prost și mărginit la minte. Purta un palton lung, pe care 'l căpătase ori îl șterpelise în dar dela ceva boier din România și care între frați prețuit era vrednic vre-o cincisprăzece zloți.

Apoi chite ban trebui la tini îl întreabă jidanul pe Pista bă.

Șase zloți!

Bini, eu da la tini. Eu ști che tu muncithor bun. Dar ști la mini trebui plătit camăta înainte'...

Plătim răspunsă Pista bă.

Și apoi fora de aceea mai trebui la mini să lase și ceva zalog... adaugă jidanul isteț.

Lăsam îndrugă Pista bă.

Așa dară Hm, pui la mini chepenegul în zalog pintru șase zlot!

Pun răspunsă Pista bă desbrăcându-se de paltonul, pe care îl și dade jidanului.

Acum iese bun! Și într'aceea și luă paltonul dela Săcui. Pe chiti vreme trebui la thini ban împrumut?

Până la toamnă răspunsă Săcuiul.

Bini. Aci ai ban! Și cu asta scoase din pultul mesei cei șase floreni.

Mulțam!

Nu nu, mulțam! Acuma da la mini camăta!

Și chite camăta trebui?

După șase zlot puna la thomna, camăta face iară thaman șase zlot.

Bun adaugă Săcuiul.

Așa dacă — începu de nou jidanul istă șase zlot ce eu dat la tine, acuma remine iară la mine ca camăta!

Bini zise Săcuiul.

Și într'aceea fără să-și deia seama că ce ispravă făcuse el, pleacă fără palton și fără bani acasă la Trézsi neni.

Acasă îl aștepta femeia.

Cum intră pe ușe îl și întreabă că ce ispravă a făcut.

Io focut bun ispravă.

Ai adus bani îl întreabă femeia.

Ba—a—a—ni? La mini dat jupun

Izidor șase zlot împrumut până la tomna zise Pista bă.

Și unde-'s banii? adaugă Trézsi...

B-a-a-a-n-i-i? La jupunu Izidor!

Cum așa?

D'apoi eu plotit cu ei camata pona la tomna.

Și nu 'ți-o mai remas nimica?

Nimica!

Da chepeneagul unde 'l-ai lăsat?

Chepeneagul?... O, chepeneagu rămas iară zălog la jupun Izidor pintru bani pona la tomna.

Cum așa?

Așa bine răspunse Săcuiul.

Ești tu om cuminte?

Cuminte!... Da!... Vezi bine che io om cu minti!...

Așa dară tu n'ai nici bani, nici chepeneag și pedecasupra mai ești încă dator și cu capitalul de șase zloți la jidan zise Trézsi néné, în vreme ce sta se turbe de mânie și de năcaz pentru prostia bărbatului său.

Unde 'ți e chepeneagul? repetă ea.

La jupun Izidor!

Și bani?

La jupun Izidor!

Hm, suspină femeia, așa dară cine are drept?

Jupun Izidor!

Te-a înșelat și tot el are drept, ha?..

Jupun Izidor, are drept!

Și eu?..

Și la tini are drept!

Și tu?..

Și la mini are drept! Thu are drept, Jupun Izidor are drept, și la mini inca are drept!

Dragi cetitori. Vă puteți închipui că ce scârmănare de pene a mai urmat așa pe nemâncate în casa lui Pista bă. Eu am plecat de acolo. Dar la rândul meu Vă întreb și eu:

Care a avut drept?

Călin.

Cum cresc peștii.

Niță: Ghiță dragă, adevărat e, că peștii cresc?

Ghiță: De bună seamă. Tata a prins anul trecut un pește și de atunci de câte ori vorbește despre el, întotdeauna — în povestea lui — peștele e mai mare cu câte 10 centimetri.

Un suspin.

Domnul A: De trei ori am iubit în viață și tot deauna am iubit fără noroc.

Domnul B: Cum așa?

Domnul A: Foarte bine! Femeia, pe care am iubit'o mai întâi, s'a făcut călugăriță, pe cea de a doua a luat'o un altul de nevastă...

Domnul B: Și cea de a treia?

Domnul A: A treia?... Aceea e femeia mea!

Din școală.

Dascălul: ... și acuma spune'm tu loane cum se poate păstra carnea de porc, vreme mai îndelungată, așa, că să rămâie tot în stare proaspătă.

Ioan: D'apoi așa, că lăsăm porcul să trăiască.

Ele între ele.

Marta: Și ... spune, Safto, nu te-a prins nici odată bărbatul cu ibovnicu?

Safta: Nu, nu! Că eu, când el mă bănuiește cu unul, atunci deja de mult l-am schimbat pe acela cu altul.

La lege.

Judecătorul: D'apoi, vinovatule, nu știi, că legea pedepsește aspru furtul?

Vinovatul: Nu Măria-Ta. Da, eu socotesc, că nici nu-'i de lipsă să știu și eu. E destul, că știi Măria-Ta!

La o bancă aleseseră pe un tinăr oficianț.

Ziua următoare directorul se duce deadreptul la masa de scris a tinărului și îl întreabă:

— Ți-a spus domnul contabil ce ai de făcut?

Tinărul răspunde: Da, să mă scol de pe scaun de câte ori văd pe domnul director.

ari la joc.

Pentru tine mândro dragă
N'am durmit o noapte 'ntreagă;
Pentru tine mândra mea
Zău, mi'as da și inima.
Pentru gura ta cea dulce
Peste țări și mări m'aș duce,
Și ce-ai pofti ți-aș aduce.
Mândră, gurița ta-i miere,
Ca s'o sărut cu plăcere
Până-i fi a mea muiere.

De când gură ți-am cerut,
De-atunci nu pot să te uit:
Tot mereu te-aș săruta
Și nu m'aș mai sătura.
Mândră, traiul dintre noi
Nu l'aș da pe șapte boi.
Ochi tăi ca murele
Mi-au mișcat gândurile
Care zboară tot la tine
Ca razele de lumene.

Draga mea cea mândruliță
Fă-mi-te o porumbiță,
Eu să-ți fac o colivie
Să'mi fi dragă numai mie!
Eu maș face-un porumbel
Ca să cini tu lângă el.
Împreună se sburăm
Dulce să ne sărutăm
Ș-apoi să ne cununăm!

Mândra de drag ce-mi era
Mă ducem sara la ea;
Când nu mă duceam vr'odată
O găseam tot supărată.
Mândră, ce te-ai supărat
C'asară m'ai așteptat?
Dac' asară n'am venit
Nici eu nu m'am odichinit.

Bade, de când te-am văzut
Dorul tare mi-a crescut:
Nu pot să mă odihnesc
Tot la tine mă gândesc;
Tot la tine m'oi gândi
Până când ne-om logodi,
Și păreche noi vom fi. —

*

Am fost la horă, se joc,
Să văz am și eu noroc?
Am jucat și am văzut
Pe mândra ce mi place mult.
Dar că mie mi-a plăcut,
Asta nime n'a văzut.
Că cu ochiul am chemat-o
Și'n tăcere am jucat-o.
În ochii ei m'am uitat
Și inima i-am furat.
Pe ochii ei se vedea,
Că și dânsa mă iubea.
Așa din ochi am vorbit
Țesând fire de iubit!

*

Măi bădiță de departe
Ce mai faci de nu-mi scri carte?
Nu mă lăsa așa uitată
Ca să fiu tot supărată.
Că de când te-ai depărtat,
Se pare că m'ai uitat,
De nici un semn nu mi-ai dat.
M'ai lăsat să te doresc
Tot la tine să gândesc.
Tu m'ai lăsat singurică
Ca pe-o biată turturică
Care și perde soțiorul
Și trăiește-apoi cu dorul.
Bade bădișorul meu
Gândește la Dumnezeu
Și gândește și la mine
Dacă vrei să-ți meargă bine.
Griji, că ți-a fi și păcat,
Că te-ai dus și m'ai lăsat! —

N. Micu.

Un
satul vecin ...
merge mai iute i-au
porunca să meargă călări. Pe uram îl
întâlniră niște oameni, cari se ciudeau,
că el mergea pe jos și împingea dindă-
răpt calul.

— Ce vreți — zise el. — Ce vă ciu-
diți? M'am gândit și m'am răsgândit
cum aş putea merge mai iute și așa am
ajuns la convingerea, că cu 6 picioare o
să sosim mai încurând, ca atunci dacă
aş merge călări. . . .

De omenie.

A n a : D'apoi tu zi ce vrei, dar eu
totuși cred, că Marta e fată de omenie.

S a v e t a : Cum să nu! Are deja doi
copii.

A n a : Bine, bine, da amândoi is dela
un tată!

**Calendarul „Poporului Ro-
mân“ pe anul 1907 aduce
peste 60 de chipuri, între cari
25 reprezintă pe deputații na-
ționaliști. Apoi vederi dela
sfințirea catedralei din Sibiu,
dela Expoziția din București,
etc.**

**Nime să nu cumpere călindare
până când nu va vedea „Călindarul
Poporului Român“ pe 1907, care va
întrece așteptările tuturor. — Calen-
darul apare în curând.**